ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SÜNNET EĞLENCELERİ

Sayı: 34 1960 — 75 Krş.

İKİZ

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

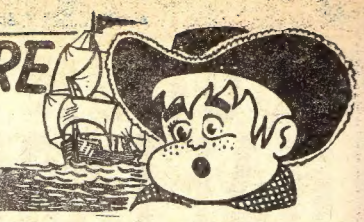

HIZIR'LA ARKADAŞLARI DA BİR TAKIM AYAK SESLERİ İŞİTMİŞLERDİ. ONUN İÇİN ACELE EDEREK İHTİYARIN GÖSTERDİĞİ YERE DOĞRU KOŞTULAR. KARAKAÇAN EN ARKADAN GELİYORDU...

ZAVALLI İYİLİKSEVER..

İNSANLAR BAZAN ÇOK VAHŞİ OLURLAR ONU MUTLAKA ÖLDÜRECEKLERDİR..

İHTİYARI YAKALIYACAKLAR

MAĞARAYA GİREN ÜÇ KORSAN ŞARKIT VE DİKİTLERİN ARASINDA HIZIR'LA ARKADAŞLARINI GÖREMEYİNCE İHTİYARIN SAKALINA YAPIŞMIŞLAR.. BIÇAKLARINI DAYADILAR...

ONLARI KAÇIRDIN DEĞİLMİ İHTİYAR BUNAK ?!

SENİ AZRAİLE TESLİM EDECEĞİM..

CİĞERDELEN YAPTIKLARINI DUYMADAN TİM SAVLARIN MİDESİ NE GİTSEN, DAHA İYİ OLUR !

ŞÖLEN DAĞILMAK ÜZEREYKEN, ÜÇ KORSAN, ORTALARDA İHTİYAR ALİM OLDUKLARI HALDE ÇIKAGELDİLER..

YİNE Mİ KAÇMAĞA ÇALIŞIYORDU BU BUNAK ?..

HAYIR REİS KAÇMAĞA DEĞİL.. KAÇIRMAĞA...

KITIR LAFA KARIŞTI BU SIRADA..

YOKSA HIZIR'LA DİĞERLERİNİ KURTARMAK MI İSTİYORDU SERSEM!

NASIL, ONLARI KURTARDI MI ?

BUNA MUVAFFAK DA OLDU DENEBİLİR !

DEVAMI VAR...

İlkokul Grupunda 3üncülüğü Kazanan Yazılar

Adı : Hasan ÇAĞLAYAN
Okulu : Şişli, 19 Mayıs İlkokulu, S: 5/B, No: 674.
Başöğretmeni : Sıtkı DOST
Öğretmeni : Şükriye BALİOĞLU

RÖPORTAJ

Mecmuanızın aymış olduğu müsabakaya röportajla giriyorum. Bu röportajımı edebî roman ve yazılarıyle tanınmış sayın Peyami Safa beyle yaptım. Kendilerini evlerinde ziyaret ettim. Konuşmamız salondaydı. Sordum:

— Kaç yaşındasınız beyefendi?

— 61 yaşındayım.

— Hangi okuldan mezunsunuz?

— Hususî tahsil yaptım...

— İlk yazınız hangi gazetede çıktı?

— 43 sene evvel İkdam gazetesinde...

— Eserlerinizden hangisini daha çok beğeniyorsunuz?

— İnsan, çocuklarının hepsini sever. Küçük yaştakilerin anlayabilecekleri romanım Dokuzuncu Hariciye Koğuşu'dur.

— Çocuklar hakkında neler düşünüyorsunuz?

— Çocukların serbest büyütülmelerini doğru bulurum. Okul onların ilgisini çekecek tarzda öğretmelidir. Onlardan ezbercilik istememelidir. Bazı dersler ezbere muhtaçtır. Fakat çocuk bilgi hamalı değildir. Ona taşıyacağından fazla yük yüklenmemeli. Her çocuk hayatta büyük başarılar kazanabilir. Çalışmakla her eksiğini tamamlayabilir. Parası yoksa, para, aklı yoksa, akıl, iradesi yoksa, irade kazanabilir.

— İrade ne demektir efendim?

— İrade, bir insanın bir işi başarmak için sahip olduğu kuvvettir. Meselâ bir çocuğun imtihanda sınıfı geçmek için çalışması irade kuvveti ile mümkündür.

— Her çocukta irade kuvveti var mıdır?

— İrade, istemek demektir. Her çocuk isterse irade sahibi olur.

— Çocukta millet duygusu nasıl teşekkül eder?

— Çocuk geçmişte Türk Milleti'nin bu memlekete sahip olmak ve onu güzelleştirmek, yükseltmek için nasıl çalıştığını öğrenirse kendisi de öyle çalışmak ister ve onda millî duygu teşekkül eder. Bu şuuru tarih verir. Yalnız geçmişte değil bugünkü hayatta da iyi yurttaş olmanın yollarını ona gösteren yurt bilgisi dersleri de millî duygunun teşekkülüne yardım eder. Memlekete hizmet etmiş büyük adamların hayatını öğretmek de bu duygunun teşekkülü için gereken örnekleri ona gösterir.» dedi ve sözlerini şu cümle ile bitirdi: «İyi bir yurttaş olmak için iyi bir öğrenci olmak lâzımdır.» Kendilerine teşekkür ederek yanlarından ayrıldım

Hasan ÇAĞLAYAN

Adı : Nesrin VARDAR
Okulu : Kadıköy, Moda İlkokulu, S: 5/C, No: 568.
Başöğretmeni : Doğan AYTAÇ
Öğretmeni : Fazilet VARAL

OKULUM

Bir evim vardır benim,
Her sabah orcya giderim.
Dersimi öğrenirim
Okulum, bir tanem benim.

Nesrin VARDAR

ÖMER SEYFETTİN

Kimdir?

Modern Türk hikâyeciliğinin babası sayılır. Gönen'de doğdu. Binbaşı Ömer Beyin oğludur. İlk tahsilini doğduğu memlekette, İdadî (lise) tahsilini de İstanbul'da tamamladı. Harbiyeden 1903 de piyade mülâzımı çıktı. 1910 yılına kadar subay olarak memleketin bir çok yerlerinde vazife gördü Bu arada yarının hikâyeci Ömer Seyfettin'i için lüzumlu malzemeyi topladı. 1910 yılında askerî okul masraflarını ödeyerek ordudan istifa etti. O devirde, bizim sınırlarımız içinde bulunan Selânik şehrinde «Genç Kalemler» adlı mecmuada çok sevdiği yazıcılık hayatına başladı. İtalyanlarla aramızda çıkan Trablusgarp savaşlarında tekrar askere alındı. Balkan savaşında, Yanya kalesinde esir düştü. Bir yıl süresince Yunanistan'da esir kaldı. İstanbul'a dönüşünde yine sivil hayata geçti. Muharrirliğe başladı. 1914 de, Kabataş lisesine öğretmen oldu. Ölümüne kadar öğretmen ve muharrir olarak kaldı. Kimseye benzemeyen bir yapısı vardı. Neşeliydi, sevimliydi; Türk milliyetçiliğini derinden kavramış, samimi bir şekilde duymuş bir kimse olarak hatıralarda yer etti. Çok güzel ve sade bir dil içinde, bugün bile çoklarının seve seve okuduğu o güzel hikâyeleri yazdı.

Genç denecek bir yaşta, fıkır fıkır hayat ve neşe kaynadığı bir sırada öldü. Bu sırada henüz 36 yaşında idi. Bahar ve Kelebekler, Yüksek Ökçeler, Bomba gibi, hikâyelerinin tümü 12 kitapta toplanmış ve yayınlanmıştır.

Aslan ve Tilki

Birgün tilki, tilkilerin ne kadar çok üreditklerini bu durumun kıskanılacak birşey olduğunu bir dişi aslana anlatıyordu. Meselâ kendisi yıl geçmiyordu ki dünyaya yeni yeni yavrular getiriyordu. Halbuki aslan yılda hatta iki yılda bir tane yavru zor dünyaya getirdiği halde diğerlerine yukardan bakıyor, herkesi hor görüyordu.

Dişi aslan bu hakarete cevap vermeden edemiyeceğini anladı. «Doğru söylüyorsun dostum,» diye cevap verdi, «Gerçekten senin pekçok çocuğun var. Ama ne değerleri var ki? Hepsi de birer tilki olmaktan ileri varamıyorlar. Benim bir tek yavrum var ama unutma adı aslan.

MİKTARA DEĞİL KALİTEYE KIYMET VERİN.

Kurtlar ve Koyunlar

Bir gün kurtlar, koyunlara bir elçi göndererek aralarında devamlı bir sulh ve sukûnun bulunmasını istediklerini bildirdiler.

— «Neden aramızda mütemadiyen harb olsun,» diyordu elçi. «Aramızdaki anlaşmazlığın tek sebebi şu yezit köpekler. Hep bize havlıyor, bizi deli ediyorlar. Eğer köpeklerle olan dostluğunuza bir son verirseniz çocuklarımızı yanınıza dost olarak göndereceğiz.»

Aptal koyunlar, elçinin sözlerine kandılar ve köpekleri başlarından savdılar. Kurtlar da yavrularını koyunların yanına gönderdiler. Ama kurt yavruları çok geçmeden annelerini aradılar, ağlamağa başladılar, onların seslerini işiten büyük kurtlar geldiler, aralarındaki anlaşmanın sona erdiğini söylediler. Zavallı koyunlar koruyucuları olan köpeklerden

mahrumdular. Kurtların eline kurban düştüler.

CAN DUŞMANLARINIZLA HIÇBİR ŞEKİLDE ANLAŞMAĞA KALKIŞMAYIN.

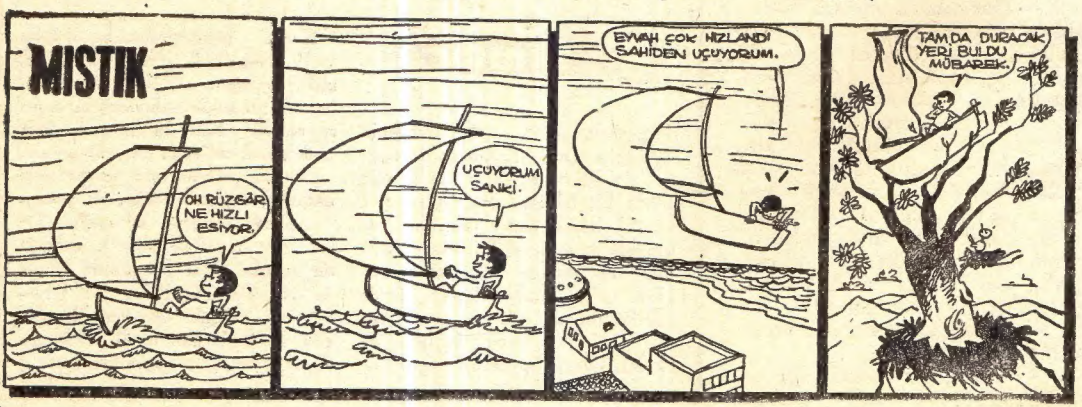

MERAKLI Bahisler

Aye Aye isimli Afrika sincabı kıllı kuyruğunu şilte gibi kullanır.

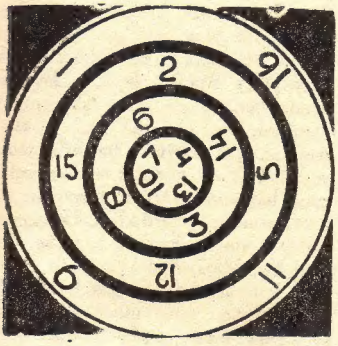

Buradaki daireleri kesin ve düz bir yere iç içe koyun. Fakat daireleri o şekilde koyun ki yatay ve dikey sıradaki rakamların toplamı 68 olsun.

Aslan ve Yılan

Haşmetli aslan kendine bir av ararken, güneşte yatan bir yılanla karşılaştı. Yılanı miğdesine lâyık bulmayan aslan öfkeyle ona bir tekme atıp, yolundan itti.

Bu harekete çok sinirlenen yılan, döndü. Aslanı ölüme sürükleyecek şekilde soktu. Sonra:

— «Ol, müstebit kral!» dedi, «Öl de bazan hiçbir kuvvetin bir despotu kurtaramıyacağını isbat et! Sürüngenlerin bile bir hak sahibi olcaklarını öğren!»

MUSTEBİT KİŞİLERİN DUŞMANI ÇOK OLUR.

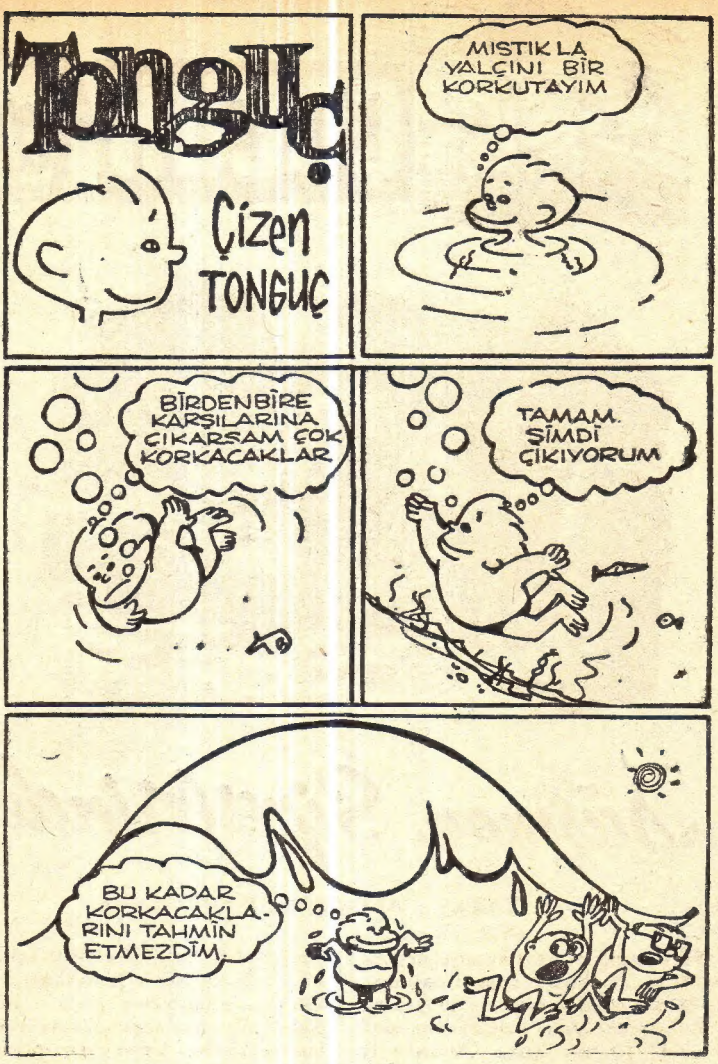

BİLGİ KÖŞESİ

KISA OĞÜTLERİM

Küçük yaştan çalışmaya alışmak ve çok çalışkan olmak, her türlü zorlukları yenmek, ileri gitmek ve memlekete hizmetlerde bulunabilmek için ilk şarttır.

★

Bugünün küçüğü yarının büyüğüdür.

Bu, yaşça değil, başça büyüğü demek olduğu için, başınızla büyük olmağa çalışınız.

Bu da ancak iyi bir bilgi ve ahlâk sahibi olmakla mümkündür.

★

Kaçırılmış fırsatların veya kaybedilmiş zamanların arkasından üzülmek, ölünün arkasından ağlamağa benzer: bir daha ele geçmez.

Bu sebeple, bu değerli çağlarınızın bir saniyesini dahi boş geçirmeyiniz. Daima ileri gitmeğe ve yükselmeğe gayret ediniz.

Ahmet KAYA

ÇOCUK Kahramanlar

Düşman Siperlerinde

YAZAN : ALİ CÜLMÜT SOYCAN

Türk milleti tek vücut olmuş gibi Istiklâl Harbi başlar başlamaz bi askeri, kadını ve ihtiyarıyla birlikte vatan müdafaasına koşmuştu. O kahraman Ahmet'lerin, Mehmet'lerin ve Ayşe'lerin çocukları da yalnızca Türk milletine has bir cesaret örneği vererek, daha mahallelerinde zıp zıp oynayacak çağda olmalarına bakmaksızın babalarının, analarının ve ağabeylerinin ardından cepheye koşmuşlardı. On ile yirmi yaşları arasındaki bu çocuklar içinden öyle kahramanlar çıktı ki, ağabeylerinin, babalarının cesaretlerini unutturdular... İşte o çocuklardan beşinin bir kahramanlığını elebaşlarının ağzından dinleyelim:

«Bir gün bölük kumandanı beni yanına çağırdı:. 'Cephemizde bulunan düşmanda son iki gündür göze çarpan bir faaliyet görüyorum, Hasan. Göreyim seni, şu top ahlat ağacının tepesi doğrusunda gördüğün karşı sırtlardaki cevizliğe çıkacaksın, oradan düşmanın kuvvetini, cephane ve geride ne ile uğraştığını, yedek kuvvetlerini, topçularının yerlerini anlıyarak gün battıktan sonra döneceksin. Başçavuşa lâzımgelen emri verdim. Güvendiğin dört arkadaşını da yanına alabilirsin.' Başüstüne dedim ve çıktım. Koca bir düşman ordusuna karşı keşif için beni göndermeleri, bana güvenmeleri, göğsümü öyle şişiriyordu ki, sevincimden kabıma sığamıyordum âdeta. Bölükten alacağım arkadaşlarımı çoktan seçmiştim. Onlar hemşerilerim Müştak, Zeynel, Turan ve Nuri idi.

«Yola koyulduktan tam yarım saat sonra kumandanın tarif ettiği tepeyi döndüğümüz sırada, körolası şeytan bizi düşmana göstermişti. Yalınkılıç bir takım Kazak süvarisinin üzerimize geldiğini gördüğümüz zaman hiçbirimiz kaçmayı düşünmemiştik bile. Piyade olduğumuzdan, böyle az miktardaki süvariyi tepelemek hemen an için mümkündü. Hemen arkadaşlarımla dizçöküp yaylım ateşe başladık. Ben beşinci mermiyi atmış ikinci şarjörü mavzere basıyordum ki, elimden tüfek fırladı. Dörtnala gelen Kazağın boynuma salladığı kılıç, tüfeği elimden fırlatmıştı.

«Kazağın 'Teslim Türk!' sözünü artık boyun eğmekten başka çaremiz kalmamıştı. Bizi topladılar, fakat Nuri ile Zeynel meydanlarda yoktu. Sonradan onların tüfeklerine sarılı bir vaziyette kanlar içerisinde yatan cesetlerini gördüm. Onlar bizden daha şanslıymışlar ki, şehit olmuşlardı.

«Kazak süvari takımının kumandanı bizleri yanına çağırdı, bir şeyler söyledi kendi lâsanında. Gâvurca bilmediğimizden cevap veremedik. Bizi de beraberlerinde gerilere götürdüler. Bir alay kadar Kazak süvarisi atlarına yem veriyorlardı. Bizi daha büyük rütbeli bir subaya çıkardılar. O da yanındaki subaya bir takım şeyler söyledikten sonra üç süvari bizi önlerine kattıkları gibi tekrar yola koyulduk.

«Biz önde süvariler geride bir saatten fazla yol aldık Bu sırada hepimiz de üzgündük. Esir olduğumuza mı, yoksa vazife göremediğimize mi yanacaktık?! Usulca Müştak'ın kulağına, Kazakları tepeliyelim artık, diye fısıldadım. O da Turan'a söyledi. Üçümüz de anlaşmıştık. Bu bize yeniden kuvvet vermişti. İlk mola verdiğimız yerde Kazak'ları tepeliyecektik. Bereket versin herifler de atları da yorgun oldukları için bizi pek fazla bekletmediler. Bir kaynak başında mola verdiler. Yem torbalarını hayvanlarının başlarına taktılar. Kendileri de çantalarından çıkardıkları kuru yemekleri alarak kaynak başında oturdular. Vaziyet çok müsaitti. Hücüm için aramızdaki parola 'Hık!' idi ve benim tarafımdan verilecekti. Olduğum yerde şöyle bir gerildikdikten sonra 'Hık!' diyerek bana en yakın olan gâvurun üstüne atıldım. Turan'la Müştak da ayni anda kendilerine düşen Rus askerlerine saldırmışlardı. Herifler hiç de kalıplarının adamları değillermiş meğerse. Onları kendi tabancalarile temizledikten sonra elbiselerini üzerimize giydik. Kazak'ların atlarına bindiğimiz gibi karargâhımıza döndük. Doğru bölük kumandanının yanına gittim. Düşman askerlerinin üzerinden aldığımız içi kâğıt dolu çantayı kendisine verdim. Çanta hemen tabura, taburdan alaya, oradan da tümene gitmiş. Ertesi gün beni ve arkadaşlarımı tümenden istediler. Tümen Kumandanı Albay Mürsel yaptıklarımızdan çok memnun oldu:

— «Hasan, dedi, yaptığınız hizmet çok mühimdir. Rus'lardan alıp getirdiğiniz çantanın içinde ordumuz için çok faydalı evraklar çıktı. Ordumuza yaptığınız hizmet kıymetlendirilemiyecek kadar kıymetlidir. Rus'lardan aldığınız elbise, at ve silâhları sizlere bağışlıyorum. Bunları iyi muhafaza ediniz, ilerde çocuklarınıza hediye edersiniz. Yaptığınız kahramanlık savaş sonunda göğüslerinizi madalyayla süsleyecektir.»

Tarihe Malolmuş Güzel Sözler

Kendini Bil

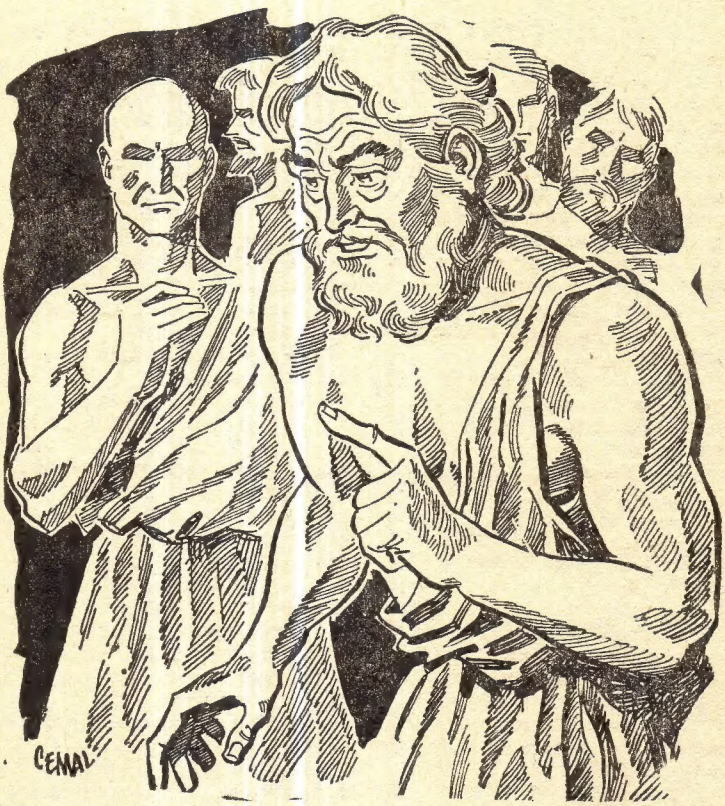

DERLEYEN : ERDOĞAN SEVGİN

Hayatta, bir insanın kendini bilmesi kadar iyi birşey olamaz. Kendini bilen bir insan, hiçbir zaman küçük, küçücük bir insanmış gibi muamele görmez. Her gittiği yerde daima bir itibarı vardır. Herkes onun gibi, herkesin takdirini toplamış bir insan olabilmek için can atar... Yani, sözün kısası, kendini bilen bir insan, toplum içinde, herzaman baş köşeyi işgal eder.

«Kendini Bil!» sözü ne demektir? Kendini bil demek, bir insanın haddini bilmesi demektir. Kendisini ilgilendirmeyen mevzuulara burnunu sokmaması, ben bilirim diyerek heryerde ortaya çıkmaması demektir. Bulunduğu mevkii bilerek, kendinden küçükleri hakir, görmemesi demektir.

Bu büyük sözü, «Kendini Bil» lâfı, bundan seneler, ama uzun seneler önce söylenmiştir. M.O. 410 senelerinde... Söz, o devrin en büyük filozoflarından biri olan, Eflâtun ve Aristo'nun hocası Sokrat tarafından söylenmiştir.

M.O. 470 yılında doğan, Eski Yunanistan'ın en büyük mütefekkiri, Sokrat, kendini insanların hizmetine adamış müstesna kişilerden biridir. Sokrat'ın hayattaki yegâne gayesi, etrafa bilgi yaymak insanlara iyiliği aşılamaktır. Ahlâkî tavır ve hareketin ancak bu sayede gerçekleşeceğine inanırdı. «Meziyet bilgidir, ölüm cehalettir» sözü kendisinin formülüydü.

«Yeryüzünde sayısız değil, tek bir tanrı vardır» fikrini ortaya atan ve bu fikri yayabilmek için, var gücüyle çalışan Sokrat, hayatın bütün konforlarına meydan okurdu. Sırtında bir tek entari olduğu halde sokaklarda dolaşır, en basit gıdalarla beslenirdi. O bütün bunları yapmakla, insanların, parası olmadan da yaşayabileceğini, ortaya koymuştur. Yeter ki gönlü rahat olsun...

Filozofların piri sayılan Sokrat, herkesle sohbet ederdi. Bu büyük adam, karşılıklı konuşmanın, sorulan sorulara cevap vermenin bir insanı daha çabuk doğru yola sevk edeceğine inanırdı. Bunun içindir ki, hayatı boyunca bir tek eser dahi yazmamıştır. Fikrini konuşma yoluyla aşılamaya gitmiştir. Biz bugün, bu büyük adam hakkında birşeyle biliyorsak, bu onun talebeleri olan Eflâtun ile Aristo'nun sayesindedir.

Sokrat, talebelerine, karşısına çıkan kimselere, hatta düşmanlarına bile «Kendini bil» sözünü sık sık tekrarlardı. Bu söz onunla ahlâk prensipleri hakkındaki düşüncelerinin bir sembolüydü âdeta. Sokrat, her önüne gelene öğretmeye, mânasını kavratmaya çalıştığı, kendini bil sözüne bütün hayatı boyunca sadık kalmıştır. Hattâ tanrılara ihanet ve insanları kötü yola sevk etmek suçuyla ölüme mahkûm edildiğinde, kendisini kaçırmak isteyenleri tersleyerek, seve seve ölüme atılması, onun kanunlara saygı gösteren kendini bilir bir insan olduğunu ortaya koymuştur. İşte Sokrat bu kadar kendini bilen bir insandı. Kendini bil sözünü lâf olarak değil, ihtiva ettiği mâna bakımından da benimsemiştir. Hattâ bazı kimseler, Sokrat'ın ölmeden evvel söylediği son sözün bu olduğunu söylerler. Ama bunun ne dereceye kadar doğru olduğu bilinmemektedir. Zira bu sadece ve sadeec bir söylentiden ibarettir...

Bizler, asırlar önce yaşayan bu büyük adamın bu büyük sözünü, kendini beğenen bir densizle karşılaştığımız adama sık sık söyleriz. Ona: «Kendini bil,» diyerek, içinde bulunduğu gaflet uykusundan uyandırmaya çalışırız. Ve bu suretle de belki de bilmeden bu büyük adamı anar, onun hayattayken savunduğu prensibin doğruluğunu yani insanların herşeyden önce temiz bir ahlâka sahip olması lâzım geldiği prensibini, doğruluğunu ispatlamış oluruz.

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren: H. FİKRİ VEREL — 24 —

Doçent Mac Cakson, nöbetçinin hakikaten çenesi düşük biri olduğunu daha ilk sözlerden anlamıştı. Bu kadarla kalsa gene iyi, üstelik herife lâf anatmanın da imkânı yoktu. Nuh diyor Peygamber demiyordu. Çaresiz boyun eymek zorunda kaldı. Tam kapıdan girecekleri sırada geri dönüp:

— «Sen iyi bir nöbetçi değilsin!» dedi adama.

Beriki şaşaladı:

—«Niçin değil mişim bakalım?»

— «Bunu bilmiyecek ne var... Bir kere herşeyden evvel bana ilk olarak parolayı soracaktın...»

— «Ve sen de hemen cevabı yapıştıracaktın...»

— «Tabii...»

— «Arkasından içeri girip, bizimkileri toplu halde yok edecek, iki gün sonra da asılmama sebep olacaktın değil mi? Ulan bana baksana sen ben parola marola bilmem. Bu işlere kıyak akıl erdiririm. Parolayı öğrenmekten kolay ne var...»

— «Demek beni bunun için sorguya çekmek lûzumunu hissettin?»

Nöbetçi güldü:

— «Öyle oldu babalık, çok gördük salatalık!»

— «İltifatına diyecek yok... Aklın da yerinde, yalnız şuurun bozuk senin...»

— «Kimin şuuru bozukmuş şimdi öğreniriz... Gir şuradan.. Sağa dön... Sola doğru yürü... Açık kapıya dal...»

Acaip kıyafetli adam, söylenenleri yerine getirerek ilk sorgu odasına daldı. Nöbetçi binbaşı başını elleri arasına almış, kitap okuyordu.

— «Ne var?» diye kafasını kaldırmadan sordu.

Nöbetçi böbürlenerek:

— «Beynelmilel Sulh Teşkilâtına girmek istiyen bir andavallı Rus casusu enseledim binbaşım!» cevabını verdi.

Binbaşı istifini bozmadı. Heyecanlanmadı. Bu olayı tabiiymiş gibi bakarak:

— «At içeriye, sabaha ifadesini alırız...» dedi.

Sonra yine kitabına daldı.

Mac Cakson âni bir hareketle koca madeni masaya bir yumruk vurarak:

— «Bu ne kepazelik yahu!» diye bağırdı. «Geçen her dakika bizim için büyük bir kayıpken serseri bir çavuşun şaklabanlığı yetmiyormuş gibi, bir de nöbetçi binbaşının lâkaydisi ile karşılaşıyorum... İşte hüviyetim... Şu mahut defterde de ismim olacak... Haydi biraz kıpırdansanıza...»

Binbaşı esneyerek başını kaldırmak lûtfunda bulundu. Çipil gözleriyle karşısındakini süzdükten sonra, onları takip eden ikinci nöbetçiye dönerek:

— «Bu herif tam mânasile bir Rus Yarbayı... Zaten resimlerini de bundan evvel görmüştüm... Aşağı kattaki dördüncü kısma götürüp kilitle... Yarın icabını düşünürüz...» dedi ve tekrar okumağa devam etti.

Mac Cakson hırsından binayı yıkabilirdi. Lâkin artık yapacak birşey kalmamıştı. Çaresiz sabahı bekliyecek, sonra da Teşkilâta durumu anlatarak bu heriflerin topunu birden kovduracaktı...

Merdivenlerden indikleri sırada nöbetçi:

— «Merak etme yoldan...» dedi. «Seni kaçabileceğin bir yere koyacağım... Umarım ki Sepitoviç General sağ salim Rus topraklarına kavuşmuştur.»

Mac Cakson, bu sözleri duyunca neye uğradığını şaşırdı. Ve başını sallamakla iktifa etti.

Nöbetçi konuşuyordu:

— «Burada çok önemli vesikalar var. Hepsini de yakında ele geçireceğim. Siz zannederim ki dün buraya gelen Yarbay Anton'sunuz...?»

Mac Cakson hayretini gizlemeğe çalışarak:

— «Evet...» dedi.

— «Rusça konuşmadığım için mazun görün... Malûm ya yerin kulağı vardır Yarbay Anton...»

— «Haklısın... Buradan nasıl kurtulacağım?»

— «Onu bana bırakın yoldaş... Yalnız gitmeden evvel iç cebime koyduğum iki evrakı size mutlaka teslim etmeliyim... Sağdaki hücreye girelim...»

İşaret edilen hücreye girdiler.

Rus casusu olduğu artık anlaşılmış bulunan nöbetçi cebinden yeni Cet uçaklarının plân-

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25 inci sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

İstanbul - Ankara yolu kaç kilometredir?
1 — 750 kilometre mi?
2 — 577 kilometre mi?
3 — 885 kilometre mi?

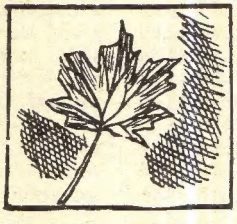

Bu yaprak ne yaprağıdır?
1 — Çınar mı?
2 — Defne mi?
3 — Meşe mi?

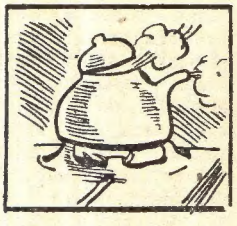

Su kaç derece ısıda kaynar?
1 — 80 derecede mi?
2 — 100 derecede mi?
3 — 250 derecede mi?

ları ile, modern harp metotlarını gösteren evrakı çıkartıp uzattığı sırada beline soğuk bir cismin değdiğini hissetti:

— «Ellerini hiç kıpırdatmağa yeltenme yoldaş!»

Bu, dışarda beraber nöbet beklediği arkadaşının sesi idi.

Mac Cakson, o zaman işi kavradı. Herifi yakalayabilmek için yapmışlardı bunu. Plân çok güzel tatbik edilmiş ve muvaffak ta olunmuştu. Binbaşı kapının eşiğinde duruyordu. Çipil gözlerinin içi binlerce ışıkla aydınlatılmıştı âdeta...

Biraz sonra birlikte yukarı kata çıkarlarken:

— «Kusura bakma Mac...» dedi. «Seni tabiî hepimiz tanırız... Ama bizim için herifi suç üstü enselemek için bundan daha güzel bir fırsat olamazdı. Çavuşa çıkıştığını duyduğum zaman zevkimden âdeta ölecektim. Zira sen ona kafa tutup dururken, beriki bir soydaşının geldiğini kavrayarak seviniyordu... Haydi yolun açık olsun... Dur hele, bu Cet elbisesi ne arıyor üzerinde?»

— «İşte bunun cevabını veremiyeceğim binbaşım... Devlet sırrından bile daha gizli tutulması gerekiyor...»

— «Yeni bir uçuk mu yoksa?»

— «Orasını Allah bilir... Maamafih, hemen şunu da söyliyeyim ki içimden epey küfrettim ikinize de...»

Binbaşı genç adamın sırtını okşadıktan sonra:

—«Aldırma!» dedi. «Küfreden bizden olsun...»

İki dakika sonra Mac Cakson toplantı salonundaydı. Başkan Mister Burson onu görünce heyecanla ayağa fırladı:

— «Allaha şükür sağsın dostum... Gel şuraya... Yok, yok yanıbaşıma gel... Tanrı'ya şükürler olsun dostum... Ne var, ne oldu kuzum? Bir çırpıda anlat bize olanları... Zira meraktan çatlıyacağız vallahi...»

Doçent Mac Cakson diğer üyeleri selâmladıktan sonra kendisine gösterilen sandalyeye yerleşerek şapkasını çıkardı. Önemli hâdiselere şahit olmuş insanların hali vardı üzerinde.

Mister Burson'a bakarak:

— «Galiba Doktor Nole hikâyesi doğru efendim...» dedi.

Üyelerden biri ayağa fırladı:

— «Yani gizli bir teşkilâta mensup olan adamlar bizim Nole'yi öldükten sonra diriltmişler mi?»

Mac, sakin sakin cevap verdi:

MERAKLA BEKLEDİĞİNİZ

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1960 YAZLIĞI

Bir Kaç Haftaya Kadar Çıkıyor

1960 YAZLIĞI BİR HÂRİKA OLDU

Şimdiden Bayilerinize Sipariş Ediniz

— «Öldükten sonra mı, yoksa uyutulduktan sonra mı tekrar hayata kavuştuğu noktasını henüz bilemiyoruz...»

Uye sinirlendi:

— «Faraziyeler ve şayialar üzerinde duracak vaktimiz yok. Siz iyi bir ilim adamı, sadık bir sulhçusunuz... ama lûtfen bizi lâalettayin kelimelerle dolu bir dehlize atmayın böyle Bay Cakson...»

Başkan araya girdi:

— «Rica ederim lâfa girmeyiniz, bırakın da dostumuzun anlatacaklarını dinleyelim... Betty Maine'den bir haber var mı?» *(Devamı Gelecek Sayıda)*

BALONCU SALİH

hikâye

YAZAN :
ÜNVER SIVACIOĞLU

Sabahtan akşama kadar mahalle mahalle dolaşır, ince sesiyle her köşe başında biraz oyalanarak bağırırdı:

— Baloncu!... Uçan balonlar!...

Uzun bir sicime bağlanmış renga renk balonların havada uçuşması evlerin penceresinden sarkan çocukların bir anda :

— Balon isterim de balon, diye feryatlarının yükselmesine sebep olurdu.

O gün yine sabahtan akşama kadar dolaşmış, annesine öksüz kardeşine bir ekmekle biraz katık götürebilecek kadar kâr edebilmişti. Belki daha satarım ümidiyle kalan balonları elinde tutarken bağırmaya başlamıştı:

— Baloncu!... Uçan balonlar!...

İnce sesi bütün mahalleyi, dalga dalga dolaşmıştı. Sokağın sonundaki eski tek katı ahşap binanın kapısı birden açılmış dört beş yaşlarında bir çocuk kapının önünde ağlıyarak tepinmeye başlamıştı:

— Balon isterim balon al bana.

Annesi içeriden kızgın kızgın bağırıyordu:

— Olmaz şimdi al beni hergün kandırıyorsun.

Mahallede ilk bağırışından beri devam eden vardan yoktan anlamayan küçücük masumun tepinmesine, ağlamasına dayanamamıştı. Elinde tuttuğu balonlarla çocuğun bulunduğu yere yürümeye başlamıştı ki sokakta tepinen oğlunu kadın kolundan tutmuş içeriye götürmeğe çalışıyordu.

Elindeki balonları unutmuştu sanki. Birden dudakları titredi:

— Durun teyze, diyebildi.

Kadın kinle dolu olarak kendisine başımın belâsı bu mahalleye gelmesen olmaz mı? sanki der gibilerden bakmış sonra hâlâ:

— En tepedeki maviyi isterim, diye tepinen oğlunu içeriye götürmeye çalışmıştı.

Balonların bağlı bulunduğu ipi eline doladı. En üstündeki büyük mavi balonu itina ile koparırarak hâlâ oğlunu içeriye almaya çalışan kadın «Balon isterim» diye tepinen çocuğa elindeki mavi balonu uzatırken ince titreyen sesiyle:

— Teyze hediyem olsun çocuktur, diyebilmişti.

O belki balonu vermekle günlük kazancını, annesine öksüz kardeşine götüreceği ekmekle katığı eksiltmişti ama hediye ettiği balonla küçücük yavrunun oynayışını gözleri yaşararak seyrederken temiz iyilikle dolu olan kalbi sevinç içinde olarak oradan ayrılmıştı.

Sevimli Çocuklar

Size bir kaç sorum var,
Bunlara cevap verin.
Gök mü yoksa, yer mi dar?
Hangi deniz çok derin?

Bilin haydi bunları;
Kim bilirse aferin!
Cevap olsa da yarı
Siz yine hep sevinin.

Sorulacak sorular
O kadar çok karışık.
Amma sizde zekâ var,
Üzülmeyiniz artık.

Hep çalışın durmadan,
Çalışmak iyi şeydir.
Bilin ki Hak Yaratan
Çalışanı yükseltir.

Kâzım Nami DURU

YILDIRIM KAPTAN

DÜELLO

ELEKTRUM'A İNİNCE GRANDOLF'UN EN YAKIN ARKADAŞI "BUR" İLE KARŞILAŞTILAR ...

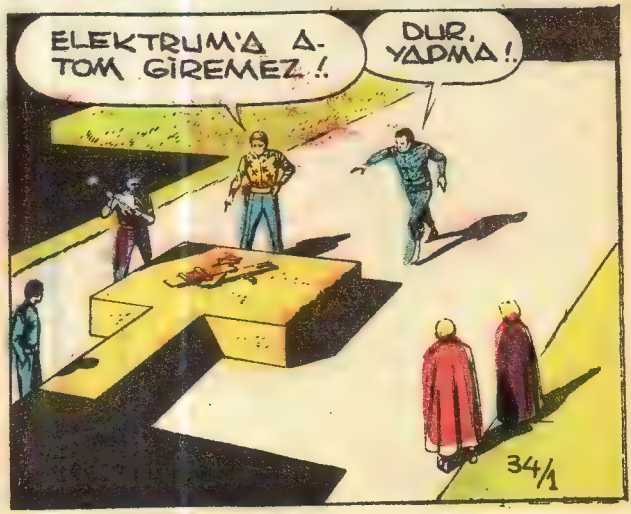

KİRSTEN SİZE SALDIRINCA BUNLAR LÂZIM OLACAKTI !.

BİZ KANUNLARA BAĞLIYIZ !.
BUDALA!
YILDIRIMLA DOSTÇA KONUŞSANA!

AL ÖYLEYSE!

BAYLAR, SAKİN OLUN !..
BIRAK, DÖVÜŞEREK ANLAŞSINLAR!

CESURSAN GEL DÜELLO EDELİM !..
TEKLİFİNİ ZEVKLE YAPARIM !.

KİRSTEN'İN KAMPINDA...
DEMEK YANLARINDA BİR DÜNYALI VAR.
ONLARI MAHVEDECEĞİM !..
34/2

LASKAR BU İŞİ ÇABUK HALLET !.
BUR İLE DÜNYALI NE OLACAK?
DÜELLODA BİRİ NASIL OLSA ÖLECEK
YA PİPER NE OLACAK?
PİPER'İ REHİNE OLARAK TUTARIZ !..
HAZIR MISINIZ ?
AYNİ ANDA KALABALIĞIN İÇİNDEN FIRLAYAN LASKAR GRANDOLF'A ATEŞ ETTİ...
GRANDOF VURULMUŞTU...
AHHH !
34/3

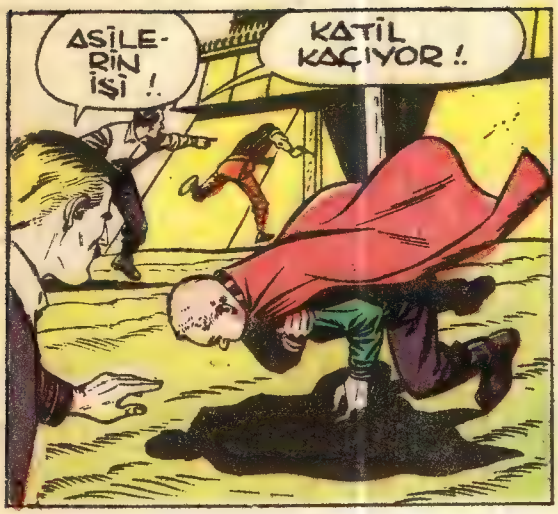
ASİLERİN İŞİ !.
KATİL KAÇIYOR !.

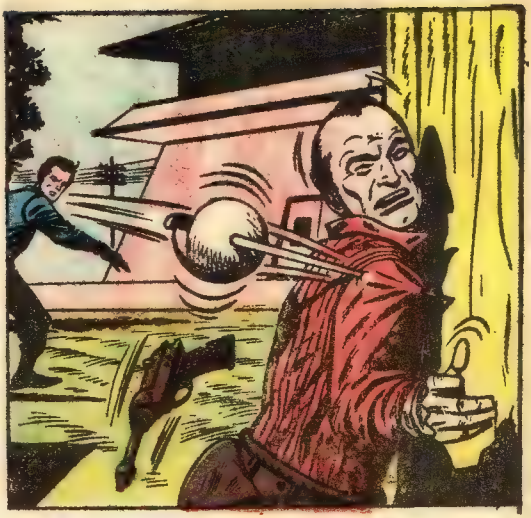

DÜNYALI YAKALADI
ÖLMÜŞ MÜ ?.

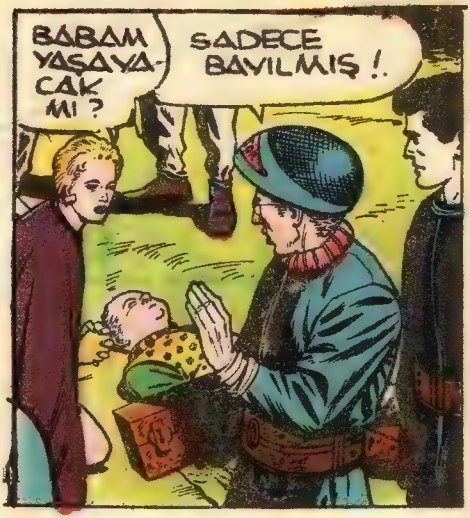
BABAM YAŞAYACAK MI ?
SADECE BAYILMIŞ !.

ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ ?.
KİRSTEN CANINIZA OKUR !.
34/4

KAVGAYI BIRAKALIM BUR, BİR ŞEYLER YAPMALIYIZ !.
GELECEK SAYIDA:
DÜŞMANA KARŞI

UZUN HEYECANLI VE KORKULU DAKİKALARDAN SONRA YOLA KOYULDUK....
ALLAHIM!! GEMİ DOĞRU KAYALARA GİDİYOR!!!..
HA!.HA.! BEKLEYİN ÇOCUKLAR, BİZİM BÜYÜCÜ YENİ BİR HİYLE HAZIRLIYOR....
BİR AN SONRA....
ŞİMDİDE DAĞIN İÇİNDEKİ BİR YERALTI NEHRİNDE İLERLİYORUZ..
BU DAĞIN DUVARI KARTONDAN YAPILMIŞ GALİBA!..
MEÇHUL DÜNYA
MEŞALE IŞIĞINDA GEÇEN BİR SAATTEN SONRA....
İŞTE, MEÇHUL DÜNYANIN SON İSKELESİ!....
EVVELCE GÖRDÜĞÜMÜZ YÜZLER BURADA!!!
ŞU ACAYİP KASABAYA BAKIN! DAHİANE BİR HİYLE...
BİRDEN BİR SES TOP GİBİ GÜRLEDİ....
BU MİNTIKAYA GEÇEREKTİMADIMIZI ÇİĞNEDİN.!..
YÜZLER KONUŞMAĞA BAŞLADI İNANILMAZ BİR İŞ!!!....
İHANETİN CEZASI BU TOPRAKLARDAN ATILMAKTIR!..
HIH!! MAKİ KAYBOLUYOR!..
34

ŞEKİLLER TVİCE MEYDANA ÇIKTI..
SİZ MAKİNİN ALDATTIKLARI!. SİZDE EBEDİYEN BU TOPRAKLARDA KALACAKSINIZ!.
NE..... BU ÇOK AĞIR BİR CEZA!!
BIRAKIN GİDEYİM! MAKİ BİZİMLE EVLENİYOR, ONUNLA GİTMEK İSTEMİYORUM!
MARŞH.... BAK!... UÇAN AT.
GÖLDE DE İSKOÇYA CANAVARINA BENZİYEN BİR DEV!...
YUKARDA, HAKİKİ BİR ORTAÇAĞ EJDERİ..
BUNLAR DOĞRU!... MEÇHUL DÜNYADA KAYBOLDUK!
ÇENENİ KES!.. PETERS!.
NE OLURSA OLSUN, ŞU TEK KURTULMA ŞANSIMIZDAN İSTİFADE ETMELİYİZ.!

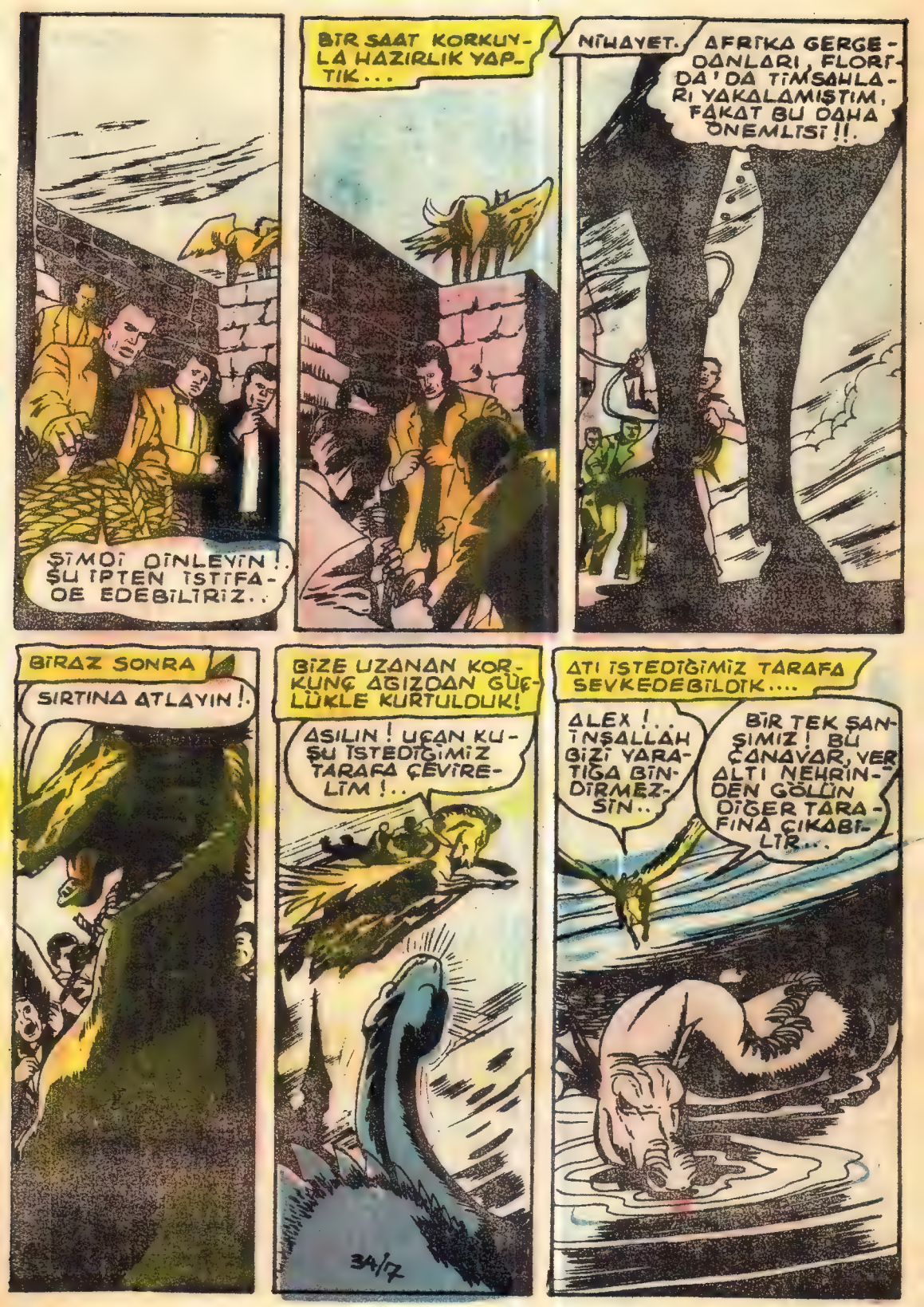
ŞİMDİ DİNLEYİN! ŞU TİPTEN İSTİFA-DE EDEBİLİRİZ..
BİR SAAT KORKUYLA HAZIRLIK YAPTIK...
NİHAYET. AFRİKA GERGEDANLARI, FLORİDA'DA TİMSAHLARI YAKALAMIŞTIM, FAKAT BU DAHA ÖNEMLİSİ!!.
BİRAZ SONRA
SIRTINA ATLAYIN!.
BİZE UZANAN KORKUNÇ AĞIZDAN GÜÇLÜKLE KURTULDUK!
ASILIN! UÇAN KUŞU İSTEDİĞİMİZ TARAFA ÇEVİRELİM!..
34/17
ATI İSTEDİĞİMİZ TARAFA SEVKEDEBİLDİK....
ALEX!.. İNŞALLAH BİZİ YARATIĞA BİNDİRMEZSİN..
BİR TEK ŞANSIMIZ! BU CANAVAR, VER ALTI NEHRİNDEN GÖLÜN DİĞER TARAFINA ÇIKABİLİR...

TEK DÖNÜŞ YOLU BU..
HOOOP!
SU HAYVANI HAREKETE GEÇTİ...
DALARSA NE YAPARIZ?.
NEFESLERİNİZİ TUTUN!.
ANSIZIN..
DALIYOR!
DİKKAT EDİN!.
SAATLER GİBİ GELEN SANİYELER MÜDDETİNCE HAYVAN SUYUN ALTINDA GİTTİ.
TAM İSTİKAMETE GİDİYOR, NEFESLERİMİZİ TUTAMAZSAK FELAKETTİR!.....
DEVAMI VAR
34/8

ŞEREF KÖŞESİ

İLKOKULU «PEKİYİ» DERECE İLE BİTİRENLER

ORTAOKULDA «İFTİHAR» LİSTESİNE GİRENLER

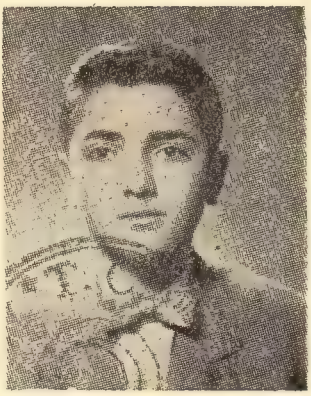

Mehmet ASATEKİN ★ Ankara Demirlibahçe Ortaok. S. 3/B, No: 308.

İLKOKULUN 1 — 4. SINIFLARINI «PEKİYİ» DERECE İLE GEÇENLER

Asuman OLCAYTO ★ Üsküdar, Sultantepe İlkok. S. 2/A, No: 298.

Nilgün ODABAŞ ★ Diyarbakır, Mehmetçik İlkok. S. 2/B, No: 245.

Mücellâ SÖĞÜT ★ Kayseri Şehit Nazım İlkok. S: 1/A, No: 270.

Hüseyin Gazi BALCI ★ Ankara, Cumhuriyet İlkok. S: 4/C, No: 1432

Yaman ARKIM ★ Üsküdar, Sultantepe İlkok. S: 2 No: 8.

Aliye AVŞAR ★ Ankara, Sakalar İlkokulu. Sınıf: 2/C, No: 696.

Harun HEPŞEN ★ Zeytinburnu, Nuripaşa İlkokulu S. 3/E, No: 2004

Nermin ÇAVUŞOĞLU ★ Zonguldak, Bahçelievler İlkok. S.3, No: 2.

Ufuk AKSAMAZ ★ Zonguldak, Bahçelievler, İlkok. S:2, No: 125.

Servet CİVELEK ★ Konya Gazi-Mustafa Kemâl İlkok. S:3, No: 44.

Esen DOĞANCI ★ Ankara, Müjde Özel İlkokulu Sınıf: 2/A.

Ülkü AYDOĞAN ★ Polatlı, Mehmet Gönenç İlkokulu, S. 5/A, No: 725.

Hüseyin AYDOĞAN ★ Polatlı, Mehmet Gönenç İlkok. S. 5/A, No: 742.

Engin ODABAŞI ★ Diyarbakır, Mehmetçik İlkokulu S. 5/A, No:180.

Halit ÜSTÜNEL ★ Bursa, Süleyman Çelebi İlkokulu, S. 5.

Sadık ATAY ★ Gediz, Kurtuluş İlkokulu, Sınıf : 5.

Mehmet YALTIR ★ Ceyhan, Tufan Paşa İlkokulu, S. 5/A, No: 410.

Küçük Mirasyedi

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Delikanlı isyan etti:

— Teyze ben bir gün ağzımı açıp da sana beni evlendir mi dedim?

— Evlâdım bu iş nasıl olsa olacak. Ben sağlığımda seni evlendirmek çocuklarını görmek isterim.

— Teyze, sende çocuk mu yok? Onları evlendirirsin. Hem ben hangi para ile evlenecekmişim? Bu zamanda evlenmek kolay mı?

— Nedenmiş, az para mı alıyorsun? Daha da ilerlersin.

— Ben evlenmiyeceğim teyze. Allah rızası için bana evlenmekten bahsetme. Işte güzel güzel oturuyoruz. Sesim soluğum çıkmıyor. Değil, sana yedi kat ele evlenmekten bahsedersem dilim kökünden kopsun!

Ahmed'in gözlerinden iki damla yaş yanağına indi.

Besime hanım ayağa kalktı.

— Peki oğlum, dedi. Allah rahatlık versin.

— Sana da teyze.

Besime Teyze ağır ağır merdivenleri çıktı. Semahat hanım onu yukarı sofada bekliyordu. Kadın ağır bir keder içindeydi.

— Ah kızım, dedi. Ah kızım! Korktuğuma uğradım. Erkeğin uslusu böyledir işte. Seviyor yavrucak, adamakıllı seviyor. Bana da dünyaya da dargın. Artık verem olur, ölür, bir daha ağzından bir kelime çıkmaz. Zavallı Ahmedim. Keşke, keşke Remziyeden önce onu düşünseydim.

.....

Ahmedin fabrikadan izin alarak Semahat hanımı mahkemeye götürdüğü gün Besime teyze başını örttü. Remziyeye kapıyı sıkı sıkı kapatmasını, çocuklar gelinceye kadar pencerelere bile sokulmamasını tenbih ettikten sonra çeşmenin üstündeki eve gitti.

Besime teyze ilk defa bu eve ayak atıyordu. Fakat Cemile hanım onu hemen tanıdı:

— Besime hanım, dedi. Ayağınıza sıcak su mu dökelim, soğuk su mu? Nasıl oldu böyle.

Besime teyze sıkılıyordu. Fakat içini çekerek oturdu.

— Çocuklarla uğraşmaktan vaktim olmuyor, dedi. Kusura bakmayınız. Ben Sevim hanımı görmek istedim. Size ayrıca bir gün gelir, kusurlarımı affettirirm.

— Estağfurullah Besime hanım. Size hepimizin hürmeti vardır. Sevimi aradınız öyle mi? Çocuklardan biri hasta filân olmasın?

— Hamdolsun okadar bir telâşımız yok. Ne de olsa Sevim hanımın aklı erer. Mustafa için konuşacaktım.

— Karşı komşuya kadar gitti. Dün gece hastahanedeydi, bugün izinli ama rahat vermiyorlar ki. Nerdeys gelir.

Hakikaten Sevim bir kaç dakika sonra geldi. Küçük iğne çantasını bırakıp Besime teyzenin elini öptü. Sonra masanın üstündeki çamaşırları ütülemeğe başladı. Teyzesi:

— Sevim, dedi. Hanım teyzen sana birşey danışmağa gelmiş. Ütünü sonra yaparsın.

Kız hemen ütünün kordonunu prizden çekti. Gelip Besime hanımın yanına oturdu:

— Buyurunuz teyzeciğim. Bir emriniz mi var?

Besime hanım fena halde sıkıldı. Yüzü renkten renge girerek:

— Cemile hanım, dedi. Ben Sevim hanımla biraz dışarıda görüşeyim. Kusura bakmayınız.

Kadın hemen ayağa kalktı:

— Ne münasebet efendim, dedi. Ben mutfağa iniyorum. Yemeği ateşte bıraktım. Rahat rahat konuşunuz.

Kadın çıkıp gitti. Kız bekliyor, Besime teyze söze nereden başlıyacağını bilemiyordu. Nihayet:

— Kızım, dedi. Siz Ahmedi tanırsınız değil mi?

— Elbette teyzeciğim. Bu mahallede aklı başında, halûk, selim başını kaldırıp şuna buna bakmıyan bir genç varsa o da Ahmet beydir.

— Kızım, siz onunla hiç konuştunuz mu?

— Ben mi? Ha, bir defa.

— Siz Ahmedi tanırsınız değil mi?

Hani bir çocuk meselesi vardı. Ahmet Bey hastahaneye getirmişti. O zaman konuştum. O beni tanımamıştı bile. Komşu olduğumuzu söyledim. Pek berbattı hali. Üstüne baygınlıklar geliyordu. O gün onu nöbetçi hemşire odasına götürdüm, elini yüzünü yıkattım, bir bardak su verdim. Bir parça kendisine geldi. Görseniz teyzeciğim bir çocuk gibi ağlıyordu.

— Daha sonra başka bir yerde görmediniz mi?

— Vallahi birşey anlamıyorum teyzeciğim? Ben nerde göreceğim. Yatsı vakti su almağa gelir, orada bir sigara içer. Bense hergün hastahanedeyim. Sırasında üç gece nöbetçi kalırım.

Bu sefer kız dikkatle karşısındaki kadına bakıyordu. Besime teyze insanların kolay kolay içyüzlerini belli etmediklerini bilirdi. Fakat kız açık açığa konuşuyordu:

— Aramızda bir münasebet filân mı var sanıyorsunuz teyzeciğim? Size hakikati söyledim. Eğer Ahmet beyin bir sevdiği filân var da size söylemeğe çekiniyorsa onu başka yerde arayınız. Nerede bende o talih. Ne ana var, ne baba. Enişlemle teyzem ellerinden geldiği kadar bana iyi bakıyor, kimsesizliğimi belli etmiyorlarsa da içim yine mahzun. Sonra bana kimin emniyeti vardır ki. Alt tarafı bir hastabakıcı. Ama çalışmayıp ta ne yapayım. Bu zamana kadar besledikleri, gidiydirip kuşattıkları yetişmiyor mu? Çalışıyorum işte. Hastası paylar, doktoru paylar, ah vah içinde ömrüm geçer gider.

Kız ellerini yüzüne kapattı. Hıçkırıklarla ağlamağa başladı. Besime teyze içini çekti:

— Evlâdım, Allah büyüktür. Yok yerden senin de kısmetini verir.

— Beklemiyorum teyzeciğim. Başkalarının derdiyle uğraşmaktan kendimi düşünmeğe vakit bulabilir miyim? Gecede iki saat başım bir yastık görürse ne mutlu bana.

Konuşmayı birşeye bağlamak lâzımdı. Besime teyze:

—Hani gençlik bu, dedi. Ahmedin halinden birşeyler sezdim de aklıma sen geldin kızım. Her gece buraya gelir. Gençtir bu. Olur da aklı takılı verir.

— Ben değilim teyzeciğim. Ben değilim. Hiç, hiç yorulmayın.

Kız içini çekti. Besime teyze:

— Kızım, şayet sen olsaydın ne derdin? dedi.

— Ne diyeceğim teyzeciğim? Öyle temiz, namuslu bir genç kalkar beni sever, edebî erkânı ile ister de hayır diyebilir miyim? Ben demem de derim ama, benim dememle, onun istemesiyle de olmaz. Bir kere siz varsınız. Allah ömrünüze bereket versin. Allah o çocukların başından sizi eksik etmesin.

— Kızım Ahmet seni isterse ve sen de onu istersen ben mani mi olurum?

— Teyzeciğim siz benimle Remziyeyi bile görüştürmezsiniz. Ama bunu şikâyet yollu söylüyorum sanmayınız. Sizin prensiplerinizi, evinizdeki çocuklara nasıl bir terbiye verdiğinizi bilirim. Hakikat budur. Hem ne var bunu konuşacak. Allah bahtiyar etsin. İnşallah kendisini anlıyacak bir ev kızı sevmiştir. Nihayet benim gibi bir hasta bakıcıyı, bir iğneci kızı, herkesin şunun bunun elinde kaldığına hükmettiği bir kızı değil.

İNSANA EN ÇOK BENZEYEN HAYVAN

MAYMUN

Hayvanlar arasında insana en çok benziyen maymundur. Fakat bizim maymun dediğimiz hayvanlar da birçok cinstir. Bunlardan şebek sınıfı bize en yakın olanlardır. Şempanzeler, orangutanlar, goriller bu sınıftandır. Bunların kurukları da yoktur. Asıl maymunlar kuyrukludur.

Şempanzeler pek büyük değildir. Bunların anayurtları Orta Afrika'dır. Ağaçlara gayet kolay tırmanır ve yemiş yiyerek geçinirler. Kuvvetli hayvanlardır. Başka yırtıcılardan pek korkmazlar.

Bütün cambazhanelerde ve hayvanat bahçelerinde birçok şempanze vardır. Kolay terbiye edilirler ve esir yaşayabilirler. Ormanda yaşarlarken evlerini ağaçlar üstünde yaparlar.

Halbuki gorillerin evi yerdedir. Yalnız yavrularını ağaçların üstünde yaptıkları yuvalarda yatırırlar. Çok kuvvetli bir maymun olan goril cabucak kızar ve öfkelendiği zaman Tarzan filimlerinde gördüğünüz gibi göğsünü yumruklar. Esir yaşamaktan hoşlanmaz, terbiye edilemez ve her zaman vahşî kalır.

Orangutan ise bir Asya hayvanıdır. Kolları, bacakları gayet uzundur. Tüylerinin rengi de kırmızıdır. Böylelikle kara tüylü olan şempanzelerden ve gorillerden kolayca ayrılır. Ormanlarda her zaman ağaçlar üstünde yaşarlar. Evlerini de ağaçlar üstünde, dalları birbiriyle örerek yaparlar. Yakalanırlarsa kolayca terbiye edilebilir ve insana çok alışırlar. Pek zeki hayvanlardır.

Bütün maymunlar taklitçi hayvanlardır. Başkaları ne yaparsa onlar da aynı şeyi yapmaktan hoşlanırlar. Şöyle bir hikâye anlatırlar :

Bir şapka tüccarı bavullarına şapkaları doldurmuş, bir kasabadan bir kasabaya gidiyormuş. Bir gece ormanda gecelemek zorunda kalmış. Uyandığı zaman bir de ne görsün? Bir sürü maymun bavullarını açmış, şapkaları başlarına giymiş, daldan dala sıçrayıp duruyorlar.

Bütün sermayesinin elden gittiğini gören adam yerden taş alıp maymunlara atarak onları korkutup şapkalarını kurtarmağa yeltenmiş. Maymunlar da onu yukardan aşağı hindistancevizi yağmuruna tutmuş. Adam ayağını yere vurup küfretmiş. Onlar da ayaklariyle dallara vurup homurdanmışlar.

Bunun üzerine şapkacının aklına bir kurnazlık gelmiş. Başındaki şapkayı çıkarıp hızla yere vurmuş. Maymunlar da başlarındaki şapkaları hepbirden yere atmışlar.

Dünyanın 4 Köşesinden

Birleşik Amerika'da, Avrupa'da doğmuş olup Amerikan tabalığına kabul edilen ne kadar muhacir vardır?

Birleşik Amerika'da en kalabalık muhacir grubunu İtalyanlar teşkil eder. Birleşik Amerika sakinlerinin bir buçuk milyonu İtalya'da doğmuştur. Onları, 1 milyonla Kanada'lılar takip eder. Ruslardan 895.000, Polonya'lılardan 861.000, İngilizler ile Iralanda'lılardan ise yarım milyon muhacir gelmiştir.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Olimpiyatlarda Kazandığımız Madalyalar

Türk sporcuları, 1932 olimpiyatları ariç, 1924 senesindenberi olimpiyat oyunlarına katılmaktadırlar. Çeşitli spor kollarına mensup bu sporcularımız ancak 1936 Berlin olimpiyadında madalya alabildiler.

Bilindiği gibi olimpiyatlarda birinci gelene altın, ikinciye gümüş, üçüncüye bronz madalya verilir. Ayrıca ilk üç dereceyi alan bu sporcuların memleketlerinin bayrağı şeref direğine merasimle çekilir ve şampiyonun millî marşı çalınır. İlk olarak 1936 olimpiyadında güreşçi Yaşar Erkan, 61 kilo greko-romende şampiyon oldu ve bayrağımızı şeref direğine çektirdi. O günden bu güne kadar olimpiyatlarda şu sporcularımız madalya kazandılar :

1 — Yaşar Erkan 1936 da greko-romen güreşte altın madalya
2 — Mersinli Ahmet 1936 da serbest güreşte bronz madalya
3 — Nasuh Akar 1948 de serbest güreşte altın madalya
4 — Gazanfer Bilge 1948 de serbest güreşte altın madalya
5 — Celâl Atik 1948 de serbest güreşte altın madalya
6 — Yaşar Doğu 1948 de serbest güreşte altın madalya
7 — Mehmet Oktav 1948 de greko-romen güreşte altın madalya
8 — Mersinli Ahmet 1948 de greko-romen güreşte altın madalya
9 — Halit Balamir 1948 de serbest güreşte gümüş madalya
10 — Adil Candemir 1948 de serbest güreşte gümüş madalya
11 — Muhlis Tayfur 1948 de greko romende gümüş madalya
12 — Halil Kaya 1948 de greko romende bronz madalya
13 — Ruhi Sarıalp 1948 de 3 adım atlamada bronz madalya
14 — Bayram Şit 1952 de serbest güreşte altın madalya
15 — Hasan Gemici 1952 de serbest güreşte altın madalya
16 — Adil Atan 1952 de serbest güreşte altın madalya
17 — Hüseyin Akbaş 1956 da serbest güreşte bronz madalya
18 — Mustafa Dağıstanlı 1956 da serbest güreşte altın madalya
19 — İbrahim Zengin 1956 da serbest güreşte gümüş madalya
20 — Hamit Kaplan 1956 da serbest güreşte altın madalya
21 — Dursun Ali 1956 da greko romen güreşte bronz madalya
22 — Rıza Doğan 1956 da greko romen güreşte gümüş madalya
23 — Mithat Bayrak 1956 da greko romen güreşte altın madalya.

Balıklar arka arka yüzebilirler mi?

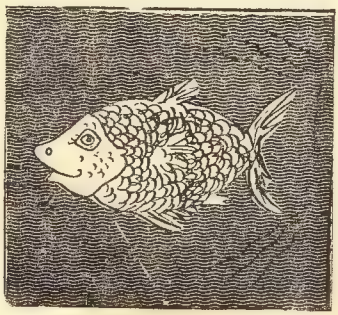

Evet. Berrak bir suda veya akvaryum içinde bir balığın kancaya yaklaşmasını seyretmiş olanlar, balıkların kısa bir mesafe boyunca arka arka yüzebildiklerini bilirler. İsteselerdi daha da uzak mesafelere bu şekilde yüzebilirlerdi ama, dönüp normal olarak yüzmek onlar için daha kolaydır.

Sivrisinek ne kadar çabuk uçabilir?

Amerika'nın Smithsonian Enstitüsünün son raporuna göre, dişi sivrisineğin sikletinin üçte biri kanat adalelerindedir. Sivrisinek kanatlarını saniyede 300 defa hareket ettirebilir ve yine saniyede 254 santim uzağa uçabilir. Bu, saatte 9600 metre demektir.

Bir mantarın zehirli olup olmadığını kesin olarak tayin etmeğe yarayacak bir alâmet var mıdır?

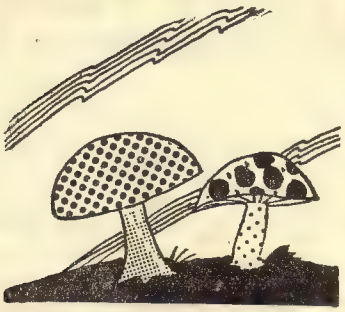

Hayır. Kesilen mantarın aldığı renk, sütümsü bir özün mevcudiyeti, gümüş bir kaşığın veya mantarın beraberinde pişen bir soğanın kararması, zehirli bir mantar için her yerde muteber, emin alâmetler değildir. Bu belirtilerin olmaması da bahis konusu mantarın zehirli olmadığı mânasına gelmez. Romalı yazar Celsus, Milâttan Once 20. sıralarında bu usulleri ilk defa olarak ortaya atmış ve bunlar, birçok mantar severlerin zararına olarak iki bin yıla yakın zaman tutunabilmiştir. Mantardan zehirlenmenin kat'iyetle önüne geçmek için teker teker bütün mantar cinslerini tanımak gerekir. Herhangi bir şüphe vukuunda, o mantarı yemekten vazgeçmek daha hayırlıdır.

Bir gemiye isabet edemeyince torpil ne olur?

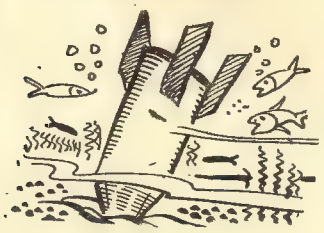

2 Dünya Harbi'nin büyük bir kısmı esnasında yöneltildikleri gemilere isabet edemeyen torpiller dibe inerek orada infilâk etmişlerdir. Harbin sonuna doğru ise Amerikan donanması infilâk metodundan vazgeçti. Hedefini şaşıran torpiller böylece denizin dibine inerek orada kalır oldular.

Meraj GASPIRALI

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

Zayıflara ve Fakirlere Yardım Edin!

Sevgili çocuklar, bugün size bir hikâye anlatmak istiyorum. Zavallı fakir bir adam zengin ama aksi bir mal mülk sahibinin evine gitti halinden şikâyet etti. Yardım istedi.

Kalbi bir taş kadar sert zengin, ona yardım etmediği gibi, «Ne geldin? Haydi yıkıl git?» diye huzurundan kovdu.

Bir zaman sonra zengin adam halinden hiçbir zaman memnun olmadığı, çevresindekilere çirkin muamele ettiği için gittikçe yalnız başına kalmış, azametini ve servetini kaybetmiş. Ne yükü kalmış, ne yük çeken beygiri. Sokaklarda sürünecek bir hale gelmiş.

Bu felâket günlerinde köle satılmış, onu cömert ve iyi kalpli bir zengin almıştı. Bu adam hem gönlü, hem eli zengin bir kişiydi. Sofrasından fakirleri, yardıma muhtaç kimseleri eksik etmezdi.

Bir sabah kapısına bir fakir geldi. Bir lokma ekmek istedi. O kadar fakirdi ki, açlıktan, yorgunluktan ayaklarını sürüyemez hale gelmişti.

Zengin adam köleye, «Koş şu zavallı fakiri memnun et,» dedi, «Ne isterse ver.»

Köle sofradan bir tabak yemek aldı, fakire götürdü. Ama fakiri görünce hayretle bir çığlık atmaktan kendini alamadı. Perişan, mahzun bir halle efendisinin yanına döndü. İyi huylu efendi sordu:

—«Ne oldun? Kimden cefa gördün? Seni kim ağlattı?»

Köle: «Şu bedbaht ihtiyarın hali içimi karmakarışık etti, onun için ağlıyorum,» diye cevap verdi: «Bu adamcağız vaktiyle mal, mülk, para pul sahibi zengin bir kimseydi. Ben de onun kölesiydim. Şimdi o servet, o sâmân gitmiş. Bugün kapılarda dileniyor, el açıyor.»

Konak sahibi bey güldü.

— «Ağlama a çocuk,» dedi. «Zaman kimseye zulmetmez. Bu, o ekşi suratlı bezirgân değil midir ki göklere bile kafa tutardi. Benim kim olduğumu bilmek istersen söyleyeyim: Vaktiyle onun kapısına gittiğim zaman beni hakaretle kovmuştu. İşte ben o kimseyim. Felek bana tekrar yâr oldu. Yüzümdeki gam tozunu sildi. Onu da benim yerime koydu. Ona benim halimi verdi.»

İşte böyle sevgili çocuklar. Elinizdeki şeylerle hiçbir zaman övünmeğe kalkmayın. Para pul, elbise, mevki herşey geçicidir. Bir gün elden kaçırılır. Ama kaçıramıyacağınız birtek şey vardır: Bilginiz. Eğer kafanızı iyi kitaplar okur, faydalı bilgilerle doldurursanız nereye gideseniz gidin, hangi işe kalkışırsanız kalkışın muvaffak olacağınıza, emin olabilirsiniz. İyi niyetle, bilgiyle hareket edenler heryerde sevilen ve aranan kimselerdir. Hiçbir zaman yalnız kalmazlar.

ÖZAY SUNAR

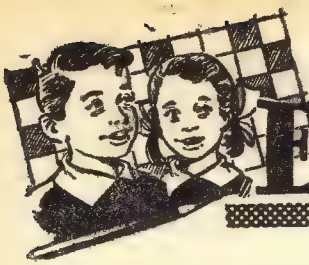

Eğlence BİLMECE BULMACA

DOĞRUYU SÖYLERSE

Annesi Çetine sordu:

— Çabuk söyle bakalım. Masanın üzerindeki kristal vazoyu sen mi kırdın, kardeşin mi?

Çetin, biraz duraladı:

— Bilmiyorum, dedi.

— Doğruyu söylemezsen, Allah seni cehennemde cayır cayır yakar.

— Bilmiyorum ama annecığım doğruyu da söylersem, senin tokatların beni cayır cayır yakacak.

BİR YERİNE İKİ

Yaşlı bayan hizmetçisine:

— Kızım yatmadan evvel benim yatağıma bir şişe su koy. Romatizmalarım için doktor tavsiye etti. Sakın unutma olur mu?

O'ur bayancığım.

Gece yaşlı bayan yatağında iki şişe gördü. Hizmetçisini çağırdı:

—Bu ne? diye sordu.

— Vallahi bayancığım şişenin biri çatlak ta, su sızıyor onun için iki tane koydum.

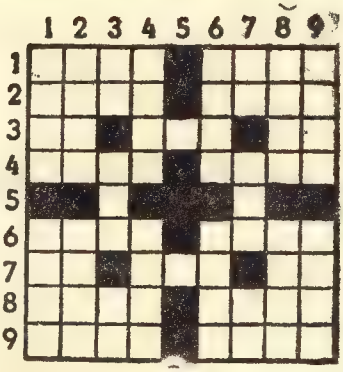

Soldan sağa doğru :

1 — Oldukça, sayı. 2 — Eski Türk hükümdarlarından biri, bizi ısıtır. 3 — Yama, Karadeniz kıyısında yaşıyanlardan bir kısmı, vazife. 4 — Ortaokuldan sonra gidilir, bir hayvan. 5 — ... 6 — Kıymetli şeylerin saklandığı yer, bir hayvan. 7 — Bir organ, elbisede olur, tersi beyaz. 8 — Bir haşarat, yapmasını söylemek. 9 — Namaz kıldıran, bir saç boyası.

Yukardan aşağıya doğru :

1 — Gaye, başa giyilir. 2 — Evet, bilgin. 3 — Kasapta satılır, ağızdan çıkar, tersi sanat. 4 — Atın saçları, İranlı. 5 — ... 6 — Bayat değil ipekböceğinin yaptığı. 7 — Bir hayvan, neşeli soru eki. 8 — Sevinç, tarlada olur. 9 — Kapıdan girilecek yer, siyah.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	K	■	B	U	L	U	Ş	■	K
2	A	K	■	S	Ü	T	■	B	A
3	R	O	B	■	P	■	K	O	R
4	A	Z	A	T	■	M	A	L	A
5	K	■	Y	A	V	U	Z	■	L
6	A	D	A	K	■	M	A	Y	A
7	Ç	A	N	■	K	■	N	A	M
8	A	R	■	L	O	R	■	Z	A
9	N	■	K	A	F	E	S	■	K

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

MİNAREYİ NASIL YAPMIŞLAR?

Dört haftadır şehirde dolaşıyorlardı. Şimdiye kadar hiç cami, minare görmemişlerdi. Karşılarına koskoca kubbeli, dört minareli bir cami çıkınca aptallaştılar.

— Bu ne böyle? dediler. Bu uzun uzun şeyler nedir? Nasıl yapılmış acaba?...

Bu işi biri düşündü, düşündü:

— Bunlar insan yapısı değil, olsa olsa cinlerin işleridir! dedi. Öteki başını salladı:

— Yok canım, dedi. Bunları insanlar yapmış. Yalnız o zamanki insanlar çok boyluymuş. Bunlar kadar boyları varmış. Yere çömelip bunları yapmağa başlamışlar. Sonra yavaş yavaş doğrulmuşlar. Nihayet ayağa kalkmışlar. Ayaklarının altına da bir iskemle koyunca minareyi tamamlamışlar!...

Üçüncüsü arkadaşına aksi aksi baktı.

— Sen ne aptalsın! dedi. Bunu önce yerde yapmışlar. Sonra kurutmuş, kaldırıp dikmişler!...

Dördüncüsü ötekinin suratına bir şamar indirdi.

—Sizin hiçbirinizde akıl yok! dedi. Siz hiç kuyu görmediniz mi?...

— Gördük! dediler

— İyi ya işte... Yere bir kuyu yapmışlar kazmışlar... Onu iyice sıvayıp sağlamlaştırmışlar. Ondan sonra hızla bir çekip tersini çevirmişler, buraya dikmişler... Anladınız mı şimdi?... Bu gördüğünüz şey kuyunun tersidir!...

SINIFTA

Öğretmen sual soruyordu:

— Çocuklar siz hiç bir filin derisini gördünüz mü?

Çocuklardan biri atıldı.

— Ben gördüm efendim.

— Hayret! Nerde gördün yavrum?

— Filin sırtında efendim.

BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

8 inci sayfadaki soruların doğru cevapları :

1 — Istanbul - Ankara demiryolunun uzunluğu 577 kilometredir.

2 — Bu yaprak çınar yaprağıdır.

3 — Su 100 derecede kaynar.

Beraber GÜLELİM

— *Ağzında ne var Acar*

— *Sakız vardı ama, siz bakınca yuttum...*

SÖZE DİKKAT!

Demir, çalışırken iskemleden sarkan ayağını oynatarak boş vakit geçiriyordu. Annesi:

— Yavrum, Bacağını sallayacağına dersine baksana! dedi.

Demir, bir zaman kımıldamadı. Sonra tekrar ayağını sallamağa başladı. Annesi bunu görünce kızdı:

— Demir, sana ayağını sallama demedim miyd? Sen söz anlamaz mısın?

— Canım anneciğim! Demin sağ ayağımı sallıyordum. Halbuki şimdi sol ayağımı sallıyorum. Siz bana ikisini de sallama demedinizdi ki!

TEŞEKKÜR

Çetin bir arkadaşına gidiyordu. Annesi ona yeni elbiselerini giydirirken biraz da nasihat etmeyi düşündü.

— Oraya gittiğn zaman arkadaşının annesi sana şeker yahut çukulata verirse, sakın teşekkür etmeyi unutma!

— Peki ama, anne, ya bir tanecik verirse yine teşekkür etmeli miyim?

SUSUZLUK

İki gezgin çöl ortasında bulunuyorlardı. Susamış olanı:

— Susuzluktan öleceğim, dedi. Ne olur bana pirzoladan, piliç kızartmasından biraz da döner kebabından anlat.

— Peki, şimdi bunlara ne lüzum var?

— Anlatacağım şeyler ağzımın suyunu akıtır da.

SONUÇ

Hesap dersinde öğretmen çıkarma usullerini öğretiyordu. Tahtaya 3 — 3 = 0 yazdı ve uzun uzun anlattıktan sonra her zamanki gibi yine dikkat etmiyen Mehmede sordu:

— Söyle bakalım oğlum 3 — 3 = 0 neyi gösteriyor?

— İki futbol takımının üç üç berabere kaldığını, sonunda sıfır olduğunu gösteriyor öğretmenim.

TAYYARECİ Mİ?

İki arkadaş konuşuyorlardı:

— Senin ağabeyin tayyareci mi Teoman?

— Neden soruyorsun?

— Annen ağabeyine, çok havalanıyorsun bugünlerde diyordu da...

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 34 CİLT: 1960-2
24 AĞUSTOS 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölvesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığ 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın santimi sekiz liradır.

Bilgi Kuvvettir!

(İlkokulu Bitiren Yavrularımıza)

YAZAN : CEMAL OĞUZ ÖCAL

Sevgili çocuklar,

Beş yıldanberi sabırsızlıkla beklediğiniz mutlu gün, nihayet, gelip çattı. İlkokulu bitirerek diplomalarınızı aldınız. Hepinizi bu güzel başarınızdan dolayı candan kutlarken, çeşitli orta öğretim okullarına girmek için hazırlandığınız bugünlerde, vatanın ümit ve istikbâl güneşleri olan sizlere birkaç öğüt vermek istiyorum:

Şimdi sizin için yepyeni bir hayat, bambaşka bir âlem başlıyor: Çocukluk çağından ilk gençlik çağına, ilk öğretimden orta öğretime geçiyorsunuz. İçinizde bâzılarınız da san'at ve iş hayatına atılacaklardır.

Şüphe yok ki bâzılarınız, âile yuvalarından ayrılarak, yatılı okullara gireceklerdir. Onlar, bu zarurî ayrılığa kat'iyyen üzülmesinler.

Sizin tam bu yurdun istediği birer kıymet olabilmeniz için aradığınız her şey (yâni, sevgi, saygı, iyilik, doğruluk, güzellik, şefkât, ahlâk, fazilet, vefakârlık, sadâkat, civanmertlik, kısacası insanlık) kucağına atılacağınız yeni okulunuzda vardır. Bu mânevî gıdalardan bol bol faydalanmıya çalışınız.

Okulun içinde ve dışında, kayıtsız şartsız bütün öğretmenlerinizle kendinizden yaş ve sınıfça büyük olanlara, riyâsız bir saygı gösteriniz. Karşılığını görmeseniz bile, bir şey kaybetmezsiniz. Unutmayınız ki bizim millî geleneklerimize göre: «Kanun demek, sıra ve saygı demektir.» Bu güzel Türk geleneğine, bütün hâyatınız boyunca, sâdık kalınız .

Öğretmenlerinize, büyüklerinize ve arkadaşlarınıza karşı daima kibar, nâzik ve terbiyeli davranınız. Bunlar, Türk çocuklarına yakışan en güzel vasıflardır.

Filozoflardan birisi «Bilgi kuvettir,» demiş... Doğrudur. Lâkin siz, önce ahlâklı, sonra bilgili birer Türk genci olarak yetişiniz. Eksik bilgi zamanla tamamlanabilir, amma, ahlâk noksanlığı, hiçbir vakit ve hiçbir şeyle telâfi edilemez. Bununla beraber, elinizden geldiği, gücünüzün yettiği kadar çalışkan, becerikli, cesur ve atılgan olunuz. Bunlar, muvaffakiyetin esaslı şartlarındandır. Hak bellediğiniz yolda yürürken daima şuurlu hareket ediniz.

Vazifeyi, bir angarya değil, bir nâmus ve vatan borcu biliniz. Size ahlâk, fazilet, doğruluk, vazife ve fedakârlık duygusu; vatan ve millet sevgisi, Türklük ve Türkçülük ülküsü aşılayan büyük fikir ve ideal adamımız rahmetli Ziya Gökalp, bir şiirinde:

Gözlerimi kaparım,
Vazifemi yaparım!...

Demişti. Bu minicik beyit, kulaklarınıza birer altın küpe olsun!...

TARİH YAPRAKLARI

MERC-İ-DABIK ZAFERİ

Yavuz Sultan Selim, 24 Ağustos 1516'da Halep civarındaki Merc-i-Dabık denilen yerde, Mısır, Suriye ve Kölemen Sultanı Kansu-Gavri ile yaptığı Merc-i-Dabık meydan savaşını kazanmıştır. Kansu-Gavri seksen yaşından fazla bulunuyordu. Kendisi savaşta yiğitçe öldü. Ordusunun sekiz saat içinde bozulması Yavuz'a Mısır yollarını açtı.

BAŞKUMANDANLIK MEYDAN MUHAREBESİ

26 Ağustos 1922'de sabahın ilk saatlerinde, topçu ateşleriyle birlikte Anadoluda Yunanlılara karşı büyük taarruz başlamış. Türk askerleri kendilerine gösterilen hedefleri birbirleriyle yarışırcasına ele geçirmeğe başlamışlardı.

MALAZGİRT MEYDAN MUHAREBESİ

26 Ağustos 1071'de Alparslan'ın ordusu ile Malazgirt'te Şarkî Roma İmparatoru ordusu karşılaşmış ve büyük bir meydan muharebesi başlanmıştı. Alparslanın kazandığı bu savaş Türklere Anadolu kapılarını açtı, Rum başkumandanı ve imparatoru bu savaşta esir düştü.

İŞ BANKASININ KURULUŞU

Yurdumuzun en büyük bankalarından biri olan İş Bankası 26 Ağustos 1924'te kurulmuştur.

KOSOVA MEYDAN MUHAREBESİ

26 Ağustos 1389'da Kosova'da birleşik Hıristiyan ordusu ile Murad I. büyük meydan muharebesi yapmış ve düşmanlarını yenmişti, Bu savaşın sonunda savaş alanını gezen Murat I. kendisine sokulmağa muvaffak olan bir düşman neferi tarafından şehit edildi.

30 AĞUSTOS ZAFERİ

26 Ağustos'ta başlıyan Başkumandanlık Meydan savaşı 30 Ağustos 1922 günü netice vermiş, Türk silâhları karşısında Yunan ordusu mağlûp edilerek perişan bir halde kaçmağa başlamıştı. Bu kaçış tâ İzmir'de Çeşme'den vapurlara bininceye kadar devam etti ve bu istila ordusu şımarıklığının cezasını buldu. Otuz Ağustos bir Zafer Bayramı olarak kutlanmaktadır.

5 BUCAKTAN

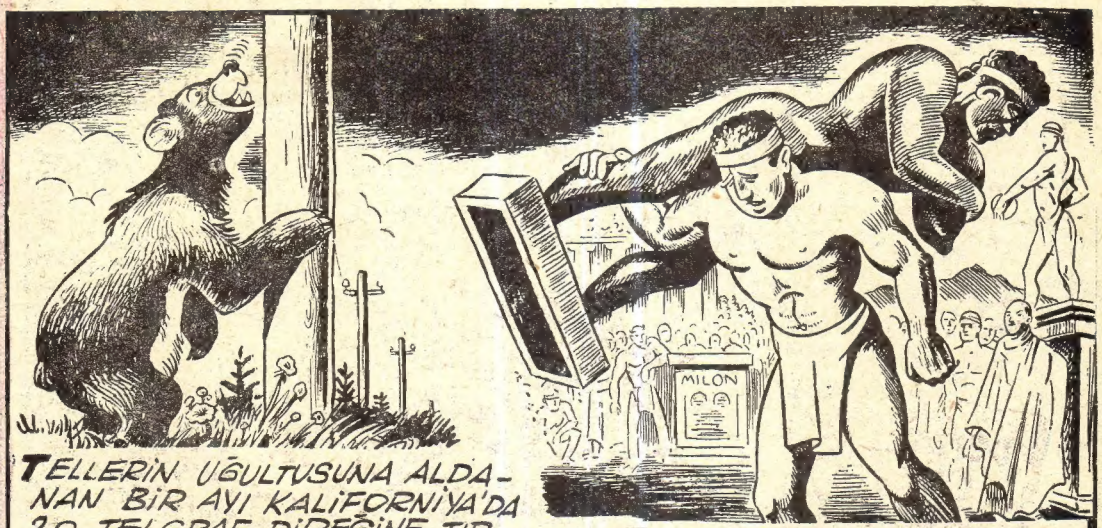

TELLERİN UĞULTUSUNA ALDANAN BİR AYI KALİFORNİYA'DA 20 TELGRAF DİREĞİNE TIRMANDIKTAN SONRA BU UĞULTUNUN ARILARLA ALAKASI OLMADIĞINI ANLAYABİLMİŞTİR..

ESKİ ÇAĞLARIN ÇOK MEŞHUR BİR ATLETİ OLAN KROTON'LU MİLON (M.Ö.516) BİR ÖKÜZÜ KUCAĞINDA GEZDİRECEK GÜCE SAHİPTİ. ORTASINDAN YARILMIŞ BİR AĞACI İKİYE AYIRMAK İSTERKEN PARÇALARIN ÜZERİNE KAPANMASI İLE ÖLDÜ..

BİR BUZ KALIBININ ÜZERİNE İKİ UCUNDA AĞIRLIK ASILI BULUNAN BİR İP KONULURSA İPİN GEÇTİĞİ YER ERİR, FAKAT BUZ İKİYE AYRILMAZ. ÇÜNKÜ İPİN AYIRDIĞI KISIMLAR DONARAK BİRLEŞİR...

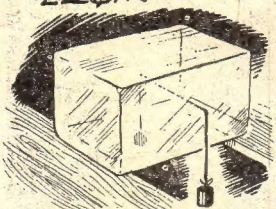

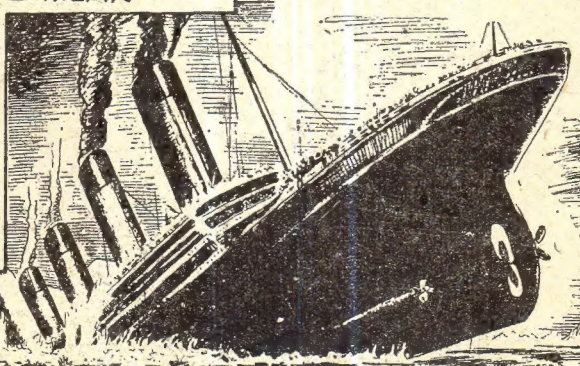

HER SENE 15 AĞUSTOS 1912 TARİHİNDE BATAN TİTANİK GEMİSİNİN BOĞULAN 1513 YOLCUSUNUN HATIRALARINA KAZANIN OLDUĞU YERDE TÜFEK ATILARAK BİR ANMA TÖRENİ YAPILIR..

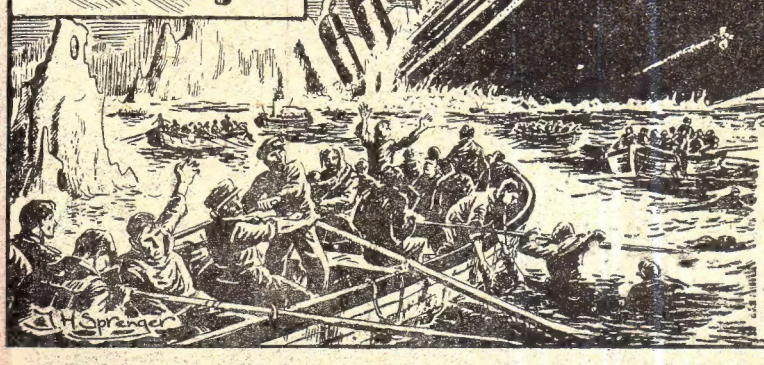

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
DENİZE
ÇÖP
ATMAYIN
— Babam, karpuz kabuğu suya düşmeden, denize girme, dedi de...
MİSTİK